

имъ помогнѣтъ; и дойдохъ, и напѣлнихъ двѣ-тъ ладіи, до толко щото щѣхъ да потыжѣтъ. А като видѣ Симонъ Петръ, припадѣхъ на колѣнѣ-тъ Иисусовы, и казуваше: «Иди си отъ мене, Господи, защото съмъ чловѣкъ грѣшенъ. Понеже ужасъ обзѣ и него и всицы-тъ що бѣхъ съ него, за ловъ-тъ на рыбы-тъ що уловихъ. Подобно и Іакова и Іоанна сынове-тъ Зеведеевы, които бѣхъ съдружници Симонови. И рече Иисусъ Симону: Не бой ся: «отъ сега чловѣцы ще ловишь. И като извлѣкохъ ладіи-тъ на сушѣ-тъ, оставихъхъ всечко, и отидохъхъ вслѣдъ него.

12 И «когато бѣше въ единъ отъ градовѣ-тъ, ето чловѣкъ пѣлнъ съ проказъ; който като видѣ Иисуса, падѣхъ на лице-то си, та му ся помоли и казуваше: Господи, ако щешъ, можешъ да мя очистишь. А той прострѣ рѣкъ, та ся допрѣ до него, и рече: Ищѣ, бѣди очистенъ: и тутакси проказа-та ся махнѣ отъ него. И той му ^{же} заповѣда да не каже *това* никому, но иди, *казува*, покажи ся на священника, и принесе за очищеніе-то си, ^а както е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтелство тѣмъ. Но още повече ся расчувахе за него, и «събирахъ ся народъ много да слушатъ и да ги исцѣлява отъ болѣсти-тъ имъ. А ^и той ся оттегляше въ пустыни-тъ и моляше ся.

17 И единъ день, когато той поучаваше, сѣдѣхъ Фарисей и законоучители, които бѣхъ надошли отъ всяко село на Галилеѣ, и Іудеѣ, и Іерусалимъ, и сила Господня бѣ въ исцѣляваніе-то имъ. И ето, «чловѣцы които носѣхъ на одрѣ одного чловѣка който бѣше разслабенъ; и ищѣхъ да го внесжъ вътрѣ, и да го сложжъ прѣдъ него. Но понеже не намѣрихъ прѣзъ дѣ да го внесжъ вътрѣ поради народѣ-тъ, възлѣзохъ на покрывѣ-тъ, и прѣзъ керамиды-тъ спуснахъ го съ одрѣ-тъ на ерѣдъ прѣдъ Иисуса. И като видѣ Иисусъ вѣржъ-тъ имъ, рече му: Чловѣче, прощавать ти ся грѣхове-тъ ти. И «начинахъ да размышлявать книжници-тъ и Фарисей-тъ и да казувать: «Кой е тойзи, който говори богоухуство? Кой може да прощава грѣхове освѣнъ одного Бога?

22 А като разумѣ Иисусъ помысли-тъ имъ, отговори и рече имъ: Що размышлявате въ срдца-та си? Що е по лесно, да рекжъ: Прощавать ся грѣхове-тъ ти, или да рекжъ: Стани та ходи? Но за да познаете че Сынъ чловѣческый има власть на земѣхъ-тъ да прощава грѣхове, (рече разслабеному,) тебѣ думамъ: Стани, и дигни одрѣ-тъ си, та иди у дома си. И на часѣ-тъ

станж прѣдъ тѣхъ, дигнѣ това на което лѣжеше, та отиде у дома си, и славѣше Бога. И ужасъ обзѣ всицы-тъ, и славѣхъ Бога, и испѣлнихъ ся отъ страхъ, и казувахъ: Днесъ видѣхмы прѣчудны нѣща.

27 И «слѣдъ това излѣзе вѣнъ, и видѣ одного мытаря, на име Левій, че сѣдѣше на мытарницѣ-тъ, и рече му: Ела вслѣдъ мене. И *той* остави всечко, и станж та отиде вслѣдъ него. И «стори му Левій голѣмо угощеніе въ кѣшѣ-тъ си, и «много множество мытари имаше, и други които сѣдѣхъ съ тѣхъ на трѣпезѣхъ-тъ. А книжници-тъ имъ и Фарисей-тъ роптаяхъ на ученицы-тъ му и казувахъ: Защо съ мытари-тъ и грѣшници-тъ ядете и пиете? А отговори Иисусъ и рече имъ: Нѣмать нуждъ за лѣкаръ здрави-тъ, но болни-тъ. ^и Не дойдохъ да призовжъ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на показаніе.

33 И тѣ му рекохъ: «Защо ученицы-тъ Іоанновы често посятъ, и молжъ правять, така и Фарисейскы-тъ, а твои-тъ ядѣтъ и пѣхъ? А той имъ рече: Можете ли стори свадбары-тъ да посятъ доктѣ е съ тѣхъ младоженикъ-тъ? Ще дойджъ обаче дни, когато ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ-тъ; тогызъ прѣзъ онѣзи дни ще посятъ. ^и Казуваше имъ още и притѣжъ: Никой не туря платъ отъ новъ дрѣхъ на ветхъ дрѣхъ; а инакъ, и ново-то дере *ветхъ-тъ*, и платъ-тъ отъ новъ-тъ не си прилича съ ветхъ-тъ. И никой не налива вино ново въ мѣхове ветхы; ако ли не, ново-то вино ще раскуе мѣхове-тъ, и то ще ся излѣе, и мѣхове-тъ ще ся развалятъ. Но трѣба да ся налива ново-то вино въ мѣхове новы, и ся завардѣтъ и двѣ-тъ. И никой отъ какъ *и*е вино ветхо, не ише тутакси ново; защото казува: Ветхо-то е по добро.

ГЛАВА 6.

1 И «въ пѣрвѣхъ-тъ сѣбботѣхъ слѣдъ второй-тъ *день на Пасхѣ-тъ*, минувахе той прѣзъ сѣботы-тъ, и ученицы-тъ му кѣсахъ класове-тъ, и ядѣхъ, като *гы* стрывахъ съ рѣцѣ. А пѣкои си отъ Фарисей-тъ рекохъ имъ: Що правите, ^и което не е простено да ся прави въ сѣбботѣхъ?

3 И отговори Иисусъ и рече имъ: Не сте ли чели ни «това, което стори Давидъ, когато оглади тѣмъ и които бѣхъ съ него?

4 го? Какъ влѣзе въ Божій-тъ домъ, и зѣхлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то, и яде, и даде и на онѣзи които бѣхъ съ него, които *хлѣбове* «не бѣ простено да ги ядѣтъ

е 2 Цар. 6; 9. 3 Цар. 17; 18.

з Мат. 4; 19. Мар. 1; 17.

д Мат. 4; 20. 19; 27. Мар. 1; 18. Гл. 18; 28.

е Мат. 8; 2. Мар. 1; 40.

же Мат. 8; 4.

з Лев. 14; 4. 10. 21. 22.

и Мат. 4; 25. Мар. 3; 7. Іоан.

6; 2.

і Мат. 14; 23. Мар. 6; 46.

к Мат. 9; 2. Мар. 2; 3.

л Мат. 9; 3. Мар. 2; 6. 7.

м Ис. 32; 5. Ис. 43; 25.

н Мат. 9; 9. Мар. 2; 13. 14.

о Мат. 9; 10. Мар. 2; 15.

п Гл. 15; 1.

р Мат. 9; 13. 1 Тим. 1; 15.

с Мат. 9; 14. Мар. 2; 18.

т Мат. 9; 16. 17. Мар. 2; 21.

22.

а Мат. 12; 1. Мар. 2; 33.

б Ис. 20; 10.

в 1 Цар. 21; 6.

г Лев. 24; 9.